

*Być uczniem Chrystusa
w radości
Zmartwychwstania*

Okres paschalny

WIELKA

ISBN 83-87487-29-5

Wydawca: Archidiecezja Poznańska

Redakcja: Ks. Szymon Stulkowski

Drukarnia Św. Wojciecha

61-245 Poznań 2, Chartowo 5

WPROWADZENIE

Radość świętowania Wielkanocy bierze swój początek z głębokiej wiary, że pośród nas obecny jest zmartwychwstały Pan. Ten sam Jezus ze zranionym sercem, z przebitymi rękami i stopami, Jezus pełen miłosierdzia. Wszystko to, co się wówczas wydarzyło uświadamia nam, że wiara umocniona zdarzeniami Wielkanocy, to wiara przepelniona radością i przeżywaniem zdumienia nad tym, iż Jezus żyje i jest obecny wśród nas. Ta wiara wymaga nieustannego pogłębiania, ale i odczytywania w jej świetle naszych podstawowych zadań. Pragniemy je odnajdywać w perspektywie hasła, które poprzez Okres Paschalny ma towarzyszyć naszej pracy duszpasterskiej – ***Być uczniem Chrystusa w radości Zmartwychwstania.***

Okres Paschalny to czas naznaczony kolejnymi spotkaniami ze Zmartwychwstałym Panem, wpisanymi w ludzką codzienność. Im dalej będziemy postępowali w przeżywaniu tajemnicy Chrystusowego Zmartwychwstania, tym owych spotkań będzie więcej – tak, jak to miało miejsce w życiu Apostołów. Te spotkania coraz bardziej zaczynają wyznaczać kierunek życiowej drogi każdego człowieka. Oto radość spotkania Pana uświadamia z całą wyrazistością, że tego daru nie można zachować wyłącznie dla siebie. Uczeń Chrystusa tą radością dzieli się z innymi!

Dopiero ten punkt widzenia pozwala nieco inaczej spojrzeć na przerażenie Marii Magdaleny w chwili, kiedy stwierdziła, że zabrano Pana z grobu. Fakt pustego grobu jest nade wszystko pierwszym sygnałem i świadectwem Zmartwychwstania Pańskiego. Ale patrząc oczyma Marii Magdaleny, która już wcześniej rozumiała, że siłą człowieka wierzącego jest obecny w naszym życiu Bóg, jej niepokój nabiera zupełnie innego znaczenia. Nie wiedziała jeszcze, że obecność Boga w naszym życiu objawiać się będzie w sposób przekraczający ludzką wyobraźnię, stąd jej przerażenie! Bo gdy zabraknie Boga w życiu chrześcijanina, traci ono dla niego sens i siłę swego świadectwa.

Dla zrozumienia tego wszystkiego, co miało miejsce „pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy było jeszcze ciemno” (J 20,1), niezmiernie ważne jest sięgnięcie do świadectwa św. Piotra, które znajdujemy w Dziejach Apostolskich. Księżę Apostołów przypomina każdemu z nas, że niezależnie od sytuacji, winniśmy być dla świata zwiastunami niewypowiedzianego daru, jakim Bóg obdarował ludzkość. Jesteśmy świadkami *sprawy Jezusa*, który właśnie dlatego, iż „Bóg był z Nim, przeszedł dobrze czyniąc

i uzdrawiając wszystkich...” (Dz 10,39). Źródło Jego życia i działalności tkwiło w fakcie obecności Boga.

Dlatego tak bardzo potrzeba, abyśmy – przeżywając na nowo wezwanie do stawania się świadkami sprawy Jezusa – chcieli dostrzec w Zmartwychwstałym Panu źródło naszego życia i naszej aktywności. Przejdziemy bowiem przez świat prawdziwie czyniąc dobro tylko wtedy, gdy Bóg będzie w nas i z nami. Podobnie, jak Jezus, który mówił dobrem swego życia, poruszając sumienia największych nawet grzeszników. Wszystko zaś dlatego, że Bóg był z Nim.

Odczytując na nowo ukazaną w Apokalipsie uroczystą liturgię chwały i czci Baranka, pragniemy zrozumieć sens wydarzeń, których sami jesteśmy uczestnikami w czasie naszego ziemskiego pielgrzymowania. Kościół, będąc wspólnotą, która się modli, „słucha także swego Pana i tego, co mówi do niej Duch; wielbi, chwali, składa dziękczynienie i prosi o przyjście Pana: «Przyjdź, Panie Jezu» (por. Ap 22,16-20), potwierdzając w ten sposób, że tylko od Niego oczekuje zbawienia” (EiE 66). Zmartwychwstanie Chrystusa wzbudza bowiem w chrześcijaninie pragnienie i radość z tego, że i on wraz z innymi uczniami będzie miał udział w Zmartwychwstaniu Chrystusa.

Liturgia okresu Pięćdziesiątnicy Paschalnej, który trwa od II niedzieli Niedzieli Zmartwychwstania do uroczystości Zesłania Ducha Świętego, powinna pomóc w przeżyciu prawdy o zmartwychwstaniu, zwłaszcza liturgia kolejnych niedziel, z których każda jest ponownym wspomnieniem tajemnicy Wielkanocy (dlatego ich nazwy – 2,3 itd. Niedziela Wielkanocna, a nie „po Wielkanocy”). Część tego kresu (od czwartku VI tygodnia wielkanocnego) przypada na miesiąc maj, tradycyjnie poświęcony wspomnieniu Najświętszej Maryi Panny. Należy w tych dniach zadbać o odpowiednie zestawienie tematyki paschalnej z tematami maryjnymi. Trzeba zwrócić uwagę, aby w Niedzieli Wielkanocne, również w maju, śpiewać pieśni wielkanocne, a podczas nabożeństw maryjnych ukazywać Matkę Najświętszą jako pierwszą uczestniczkę tajemnicy paschalnej.

W Okresie Paschalnym należy też zwrócić uwagę na Świątową Niedzielę Powołań (4. Niedziela Wielkanocna – 13 kwietnia), a także następujące po niej Kwartalne Dni Modlitw o Powołania do Służby w Kościele. Pamiętać również trzeba o Dniu Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego (wtorek, 29 kwietnia). Do tej tematyki można również nawiązać w obchodach uroczystości Zesłania Ducha Świętego (11 maja) i w modlitwach przygotowujących do nadejścia Ducha Świętego przed uroczystością Zesłania (nowenna od poniedziałku, 5 maja).

Naszemu głębokiemu przeżywaniu Okresy Paschalnego niech towarzyszy modlitwa Benedykta XVI, którą umieścił w zakończeniu encykliki *Spe salvi*:

„Święta Maryjo, (...) pod krzyżem, na mocy samego słowa Jezusa, Ty stałaś się Matką wierzących. Z tą wiarą, która nawet w ciemności Wielkiej Soboty była pewnością nadziei, szłaś ku porankowi Wielkiej Nocy. Radość zmartwychwstania dotknęła Twego serca i złączyła Cię w nowy sposób z uczniami, którzy mieli stać się rodziną Jezusa przez wiarę. Byłaś pośród wspólnoty wierzących, która w dniach po Wniebowstąpieniu modliła się jednomyślnie o dar Ducha Świętego (por. Dz 1,14) i otrzymała Go w dniu Pięćdziesiątnicy. «Królestwo» Jezusa okazało się inne od tego, które ludzie mogli sobie wyobrazić. To królestwo rozpoczęło się w tamtej godzinie i nie będzie miało końca. Tak więc pozostajesz pośród uczniów jako ich Matka, jako Matka nadziei. Święta Maryjo, Matko Boga, Matko nasza, naucz nas wierzyć, żywić nadzieję, kochać wraz z Tobą” (50).

ks. Adam Przybecki